

N:o 45.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 24 april 1901.

— — — — Andra Kammaren den 24 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående förtydligande af bestämmelserna om stämpelafgift för insättning å depositions- och kapitalräkning.

(Bevillningsutskottets memorial n:o 22.)

Till Konungen.

Riksdagens uppmärksamhet har blifvit fäst derpå, att, sedan skyldighet för bankerna inträdt att med stämpel belägga bevis om insättning å depositionsräkning och å kapitalräkning, hvarmed åsyftats att med stämpelskatt träffa sådana insättningar i bank, hvilka icke afse en tillfällig kassaplacering, hos vissa enskilda bankinrättningar visat sig benägenhet att utfinna former, under hvilka man ansett sig kunna till återbetalning viss tid efter uppsägning mottaga penningar utan att stämpelbelägga insättningsbevisen.

För att förebygga det kringgående af lag, som i detta hänseende egt rum, har Riksdagen funnit den under 8 § i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 2 juni 1899 förekommande rubriken »Kapitalräkning» böra gifvas en sådan lydelse, att den tydligen omfattar hvarje räkning, der penningar insättas under sådana villkor, att de icke äro tillgängliga vid anfordran, dock med undantag för sparkasseräkningen, der särskildt bevis icke lemnas om insättning, utan anteckning derom

sker i motbok; och har Riksdagen i anledning häraf beslutit, att nämnda rubrik skall erhålla följande förändrade lydelse:

»*Kapitalräkning* eller annan räkning, derå penningar mot särskildt bevis mottagas för att först efter viss tid eller viss tid efter uppsägning återbetalas: bevis om insättning derå; lika med bevis om insättning på *Depositionsräkning*.»

Med anmälan härom får Riksdagen, som jemväl beslutit, att ifrågasvarande ändring skall tillämpas redan under innevarande år från den tid, som af Eders Kongl. Maj:t bestämmes, anhålla, det Eders Kongl. Maj:t ville, så fort ske kan, förordna om beslutets trädande i kraft.

Stockholm den 24 april 1901.

Med undersätlig vördnad.
